

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. J. D.**, bývajúceho v S., proti žalovanému **M.**, o **zaplatenie 33.193,92 EUR (1 000 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C 12/2005, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Košiciach z 28. novembra 2008, sp.zn. 1Co 193/2008 a zo 4. novembra 2009, sp.zn. 1Co 151/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. novembra 2009, sp.zn. 1Co 151/2009 **o d m i e t a .**

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. novembra 2008, sp.zn. 1Co 193/2008 **z a s t a v u j e .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 21. mája 2008, č.k. 4C 12/2005-104 zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania s odôvodnením, že konanie vo veci je už právoplatne skončené a nie je možné rozhodnúť o prerušení konania.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcu predmetné uznesenie súdu prvého stupňa uznesením z 28.novembra 2008, sp.zn. 1Co 193/2008 potvrdil ako vecne správne a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas dovolanie. V doplnení svojho dovolania požiadal súd o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 10. júna 2009, č.k. 4C 12/2005-169 zamietol žiadosť žalobcu o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie, lebo v danom prípade neboli splnené podmienky v zmysle § 30 O.s.p., keďže žalobca nespĺňal predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením zo 4. novembra 2009, sp.zn. 1Co 151/2009 napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

Aj toto potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca podaním, v ktorom žiadal o zrušenie uznesenia odvolacieho súdu zo 4. novembra 2009, sp.zn. 1Co 151/2009 v spojení s uznesením súdu prvého stupňa z 10. júna 2009, č.k. 4C 12/2005-169 a vrátenie vecí súdu prvého stupňa na spravodlivé súdne konanie. Súd vyhodnotil toto podanie žalobcu podľa jeho obsahu ako dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal účastník konania - subjekt oprávnený podať dovolanie, pristúpil k posúdeniu, či sú v dovolacom konaní splnené procesné predpoklady preskúmania dovolaniami napadnutých rozhodnutí.

Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. novembra 2009, sp.zn. 1Co 151/2009.

V zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania; ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd nemôže preskúmať dovolaním napadnuté rozhodnutie.

I keď dovolateľ nie je zastúpený advokátom a nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1, veta druhá, O.s.p.), povaha napadnutého rozhodnutia vylučuje, aby v prípade tohto dovolania bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za dôvod pre zastavenie konania. V situácii, kedy predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver o tom, že účastník nemá právo na ustanovenie zástupcu z radov advokátov, skúmaný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže v prípade dovolateľom napadnutého uznesenia ide o také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť tohto dovolania vyvodiť z uvedených ustanovení.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanovení

§ 237 písm. a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola v konaní zistená. Napokon dovolateľ vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietal.

Keďže procesná prípustnosť dovolania žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. novembra 2009, sp.zn. 1Co 151/2009, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie, nevyplýva z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. novembra 2008, sp.zn. 1Co 193/2008, ktorým súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, treba uviesť, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok bráni prejednaniu dovolania.

Zo spisu vyplýva, že žalobca bol oboznámený s rozhodnutiami súdov oboch nižších stupňov o tom, že sa mu neustanovuje zástupca z radov advokátov. Napriek tomu ale nezaložil do spisu advokátovi udelenú plnú moc na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o tomto dovolaní žalobcu zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p.).

a § 104 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby skúmal, či v danom prípade došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p.

Žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že sa jeho dovolanie muselo sčasti odmietnuť (resp. že sa konanie o jeho ďalšom dovolaní muselo zastaviť) a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová